

BYRÅ FOR AVISUTKLIPP
Ø. SLOTTSGT. 8 - OSLO
TLF. 42 04 25 - 42 50 22

Utklipp fra:

Morgenbladet

OSLO

Pol. tendens:
Uavh. Konserv.

(Se baksiden!)

25. AUG. 1960

også i Vårt Land
Arbeiderbladet og Vårt Land

28-02-03/

Åpent brev til Kåre Fostervoll

MRA
Fra Victor Smith

Verden er inne i en metamorfose. Alt forandres rundt oss. Skulle så ikke menneskene selv forandre seg, finne et liv som er relevant til tidens egne utfordringer? De, herr Fostervoll, har stått i fremste linje i kampen for store saker — målsak, avholdssak, arbeiderbevegelse, hva ethvert menneske, engasjert i tidens idékamp vil respektere Dem for.

Idag trenger nye ideer seg frem over hele verden — ideer som bringer en erkjennelse av at klassekamp og nasjonalisme er stenalderfilosofi i atomalderen. Vårt lands skjebne avgjøres i Asia og Afrika hvor våknende folk søker faste.

Da nu fjernsynets sensurering av meg er kommet frem igjen i pressen, kan det være grunn til å minne om hva som skjedde:

Efter forslag av Norsk Riksringkastings konsulent blir jeg bedt om å velge mitt «ønskebilde» og tale fritt om de refleksjoner

jeg gjør meg omkring dette. Under prøvene, tre timer før sending, oppdager produseren at moralsk opprustning er nevnt. Til hans bemerkning om at han tror kunstneren ville stå sterkere uten dette, svares det: «Jeg er ikke i og for seg interessert i å gjøre suksess i TV, men å gi noe av verdi til seerne». Dette ble akseptert. Men så faller de avgjørende ord: «Hva vil Fostervoll si?»

Ti minutter før sending blir jeg kalt til telefonen hvor TV-sjefen bruker fem minutter til å presse meg og å latterliggjøre og håne Moralsk Opprustning før han leverer den avgjørende trusel: «Om De ikke tar ut de to ordene, vil programmet ikke bli sendt».

Jeg var på vei ut av studio da jeg med løfte om uavkortet sending ble kalt tilbake. Derefter, under sendingen og foran tusenvis av seere — et teknisk håndgrep, og de omstridte meninger var koblet ut og erstattet med kirkemusikk.

Det er blitt hevdet at en betoning av moralske

kvaliteter faller utenfor rammen av dette program — med andre ord utenfor et kunstnerisk helhetssyn. Spørsmålet om kunst og moral har noe med hverandre å gjøre, har vært et stående tema i århundreder. At herrene Nes og Kiran nu mener de kan avslutte denne debatt er verd å notere seg.

Hele denne sak har hos meg utløst en stigende forventning: Hvorfor skulle det ikke være like naturlig for en offentlig etat som for et enkelt menneske å erkjenne feilgrep, deres motiver og forandre dem? Hvorfor skulle ikke NRK og lytterne stanse og ta opp til vurdering den funksjon som radio og fjernsyn bør ha i nasjonens liv?

En ting er da klar. Vi trenger en verdimåler. Med hele sin styrke må de byggende impulser bringes frem i lyset slik at «vår kulturs skapende krefter igjen skal bli levende og dynamiske».

Hva hindrer Norsk Riksringkastings å satse for fullt på et slikt program?